

forliste Regimente ved at forøge Finantsprovisiorierne med et ugt. Samlingen af dem er stor nok, vi behøve ikke et til, den Art Formalisme have Vælgerne ikke sendt os ind for at udøve. Men Valgets største Betydning er at protestere imod den militære Politik, som drives af Regjeringen, den Maade, hvorpaa Pengene i Landet anvendes til militære Foranstaltninger, medens man nu ogsaa beghynder at lukke Kassen for økonomiske Foranstaltninger. Deri ser jeg Valgenes Betydning og derfor mener jeg, at nu, første Gang vi have Kjøbenhavns Befæstning for os i et Forslag som dette, er det vor Pligt ligeoverfor Vælgerne at nedlægge en kraftig og bestemt Protest derimod ved strax og ubetinget at forfaste Forslaget og ikke lade det gaa i Udvalg. Nu kan man sikkert sige, at det er jo muligt, at Regjeringen handler, som den har handlet tidligere ved den Art Sager, at Regjeringen bygger provisorisk, hvad vi lovlige negte, ja, det forlyder jo, at den ærede Krigsminister ved et Møde har udtalt, at han ligegodt vilde bygge Middelgrundsfortet, hvad enten Folkethinget negtede det eller ikke. Jeg vil ikke spørge den ærede Minister, om han har udtalt sig paa den Maade, thi Ytringen foreligger jo ikke officielt konstateret for Folkethinget, og desuden anser jeg den ærede Minister for saa god Taktiker, at han kan undgaa et ligefremt Spørgsmaal. Jeg spørger altsaa ikke, men jeg minder om, hvorledes den ærede Minister tidligere har stillet sig overfor en Forkastelse af Fæstningsanlæg, og saa synes jeg, at der med Fortiden for Die er god Grund for os til, naar vi have Fæstningen liggende for os i Form af dette Forslag, strax og ubetinget at sige Nei til Forslaget. Jeg skal derfor anbefale det høie Thing, at man negter denne Sags Overgang til anden Behandling. Jeg gjør det altsaa for det første, fordi jeg ikke ser, at det er til nogen Nytte for os at faae Forslaget i Udvalg for at behandle den tekniske Side af Sagen, thi den kan ikke, bør ikke og skal ikke interessere os her i Thinget i Forhold til det politiske og det finansielle Moment. Hvad det finansielle Moment angaar, da hænger det jo sammen med hele Regjeringens Finants- og Militærpolitik. At der er Nedgang fra 15 til 9 Millioner Kr., er efter min Mening uden Interesse og ikke af en saadan Betydning, at det skulde forlange en ny Behandling af denne Sag. Endelig forekommer det mig, at den politiske Side af Sagen er tilstrækkelig klar til, at vi strax og ubetinget kunne skride til at forfaste Forslaget. Ganske vist, hvis der skulde

være Nogen i Oppositionen, som behøvede Betænkningstid for at stemme mod Kjøbenhavns Befæstning, saa kunde jeg forstaa, at der var Grund til at sende Sagen ind i et Udvalg, men naar dette ikke er Tilfældet — og det gaar jeg sikkert ud fra — begriber jeg ikke, at der skulde være nogen Grund for Oppositionen til at sende Sagen i Udvalg. Derfor skal jeg tilraade Thinget at negte Overgangen til anden Behandling. Jeg vil i alt Fald ikke selv kunne være med til at lade Sagen gaa i Udvalg.

Wagner: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) advarede mod at komme ind paa saglige Detailler, som ikke hørte hjemme ved en Sags første Behandling, men mere passende kunde henvises til anden Behandling, efter at Sagen havde været i Udvalg. Det kan jeg give det ærede Medlem ganske Ret i, det vilde i det Hele være heldigt, om vi ved vore Forhandlinger holdt os noget mere til, hvad der skulde foreligge ved de enkelte Behandlinger og svævede lidt mindre ud. Jeg skal kun minde om, at vi under den forrige Behandling af Forslaget om Søbefæstningen kom saa langt bort fra Sagen, at vi endogsaa hørte det Spørgsmaal drøftet — jeg tror, det var det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ringel), der fremkom med det — at hvis Kongefamilien havde en Datter endnu, om saa Høistjammie skulde giftes med Paven; en saadan Ytring fremkom under Behandlingen af en Forsvarslov, under Drøftelsen af, hvorvidt vi skulde befæste Kjøbenhavn mod Søviden eller ikke. Det er altsaa meget priseligt, at vi holde os til Sagen, og det maa i Almindelighed anerkjendes som fuldkommen rigtigt, at vi ved første Behandling ikke komme ind paa Detailler. Naar der imidlertid fra et indflydelsesrigt Medlem af Oppositionen — maaste det mest indflydelsesrige — jeg kjender ikke nærmere Oppositionens Interieurer — er stillet bestemt Forslag om at negte Sagens Overgang til anden Behandling, maa det dog være berettiget ved første Behandling at fremkomme, ikke med tekniske Detailler, men med nogle saglige Bemærkninger saavel hvad Principerne som Enkelthederne angaar, og det er det, jeg vil tillade mig at gjøre. Hvis vi her havde Spørgsmaalet om Landbefæstningen for, vil jeg indrømme, at det vilde være haabløst at tænke paa en saglig Forhandling, idet det jo gjentagne Gange er udtalt og altid fastholdt af dette Things Flertal, at det overhovedet ikke vilde have Noget at gjøre med Landbefæstningen. Men det er jo ikke saa; vi behandle nu Søbefæstningen, og der er For-